

Evangelikus hírmondó

2019. – Karácsony

A Tési Evangelikus Egyházközség lapja

XVII. évf. 5. szám

Ádventi ablak – karácsonyi ajtó

Az ádventi naptár sokak által kedvelt kelléke a karácsony előtti időszaknak. Kár, hogy manapság leginkább csokoládé-adagolóként ismerik a gyerekek. Nem mindig volt ez így. Olvasom az interneten: „1908-ban, Münchenben Gerhard Lang adta ki az első 24 napos, nyomtatott adventi naptárt. Előzményei a néphagyományban a XIX. század közepéig nyúlnak vissza. Protestáns családokban volt szokás advent idején naponta egy-egy kis képecskét akasztani a falra. Másutt advent kezdetén, András-nap után huszonnégy krétavonást húztak az ajtóra, s naponta egyet letöröltek. Az első Lang-féle kalendárium kivágós volt, és az adventi koszorú kör alakját követte. Naponta egy-egy angyalmotívumos körcíkkelyt kellett egy nyomtatott kartonból kiollózni és felragasztani egy másik, előre beszámozott lapra, így a körszeletkékből végül összeállt egy karácsonyi kép. Ez fejlődött később ablakos változatúvá, de kezdetben a 24 ablakban nem csokoládé, marcipán vagy mézeskalács lapult, hanem illusztrált kis bibliai jelenetek, dalocskák vagy rimes jó tanácsok rejtőztek.”

Az egykori ádventi naptárak tehát nemcsak a gyermeki türelmetlenség ellen voltak hasznosak az ünnepvárás idején, hanem tanították és nevelték is a gyermekeket. Bibliai képekkel, sőt később igékkel is, melyeket napról napra meg kellett tanulni. (Mi el tudnánk mondani 24 bibliai igét, ami különböző élethelyzetekben segítségünkre lehet?) A 24. ablak pedig -képben vagy versben- mindig a hozzánk megérkezett Jézusról szólt. Sorra kinyíltak az ablakok, és végre beköszöntött az ünnep. De beköszönt-e hozzánk is? Vagy megelégszünk azzal, hogy karácsonyra fordult a naptár, és végre előtűnhet minden elrejtett ajándék, mint az ádventi kalendárium ablakai mögül az összes csokoládé? Fényesebb lesz-e az életünk az ádventi koszorú egyre több égő gyertyája mellett? Gondolunk-e a világ világosságára, az értünk megszületett Jézus Krisztusra az ünnepi, ember-alkotta fényáradatban?

Ő már nem kisedeként érkezik, hanem Megváltó Úrként akar jelen lenni az életünkben, a mi örömeinkre és üdvösségünkre. Ádventben és karácsony ünnepén is így közeledik: „**Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.**” (Jel.3,20.)

Kedves ünnepi kellék az ádventi naptár. Az igazi öröm viszont nem az, amikor kinyílik rajta a 24. ablak is, hanem amikor az életünk ajtaja nyílik meg Jézus előtt! Amikor nem mondjuk –mint egykor a betlehemi fogadósok-, hogy nincs számára hely az otthonunkban, a hétköznapjainkban, a gondolatainkban, a terveinkben. Hanem amikor meglátjuk benne életünk biztos talaját, békességünk és erőnk kiapadhatatlan forrását, az örök reménységet, Isten mindent átfogó szeretetét!

Az első lépést az Atya tette meg értünk, amikor (Énekeskönyvünk 149. énekének szövegével) áttörte az ég zárt ajtaját: „Megnyílt az ég harmatozva, megváltónkat hogy lehozza”.

Igazán boldogító lesz az ünnepünk, ha a másik énekünk (Ev.Ékv.143/5.) szavait idézve így tudunk felelni rá:

„Szívem néked már ajtót tárt, Uram Jézus, hozzám szállj!

Jövel, régen óhajtván várt, Maradást nálam találj!

Töröld könnyem, szüntesd bajom,

Így víg örömmel mondhatom:

Hozzád köt a szeretet Mindörökké engemet!”

Te és a te házad népe

Egy családapá, akinek otthon felesége és gyermekei voltak, kérdezte egyszer nagy, lelki megrendülés után Pál apostoltól: „Mit cselekedjem, hogy üdvözüljek?” És akkor mondta neki az apostol ezeket a sokszor ismételt szavakat: „Higgy az Úr Jézusban és üdvözülsz mind te, mind a te házad népe!”

A Krisztusban való hitnek nem csak a magad, hanem a házad népe, a környezeted üdvösségére is komoly következményei vannak.

Jó néha visszagondolnunk arra a fogadalomra, amit gyermekeink kereszttelése alkalmával tettünk: azt fogadtuk akkor, hogy azt a gyermeket úgy neveljük és neveltetjük, hogy felnövekedvén önmaga is öntudatos követője legyen Krisztusnak. Sok szülő csak nevelteti a gyermekét, valaki másra bízva annak lelki vezetését. Pedig még ennél is fontosabb volna az, hogy te magad otthon hogyan neveled a házad népét Krisztus követésére, te személy szerint hogyan törődsz a házad népe üdvösségével? Zenére, nyelvekerekre, matematikára, sportra taníttathatod valaki mással is, és ha nem halad kellőképpen, felelőssé teheted érte a tanítót, de az üdvösségért elsősorban te vagy a felelős.

A baj az, hogy már régen nem is neveljük úgy a házunk népét, hogy lelki ügyeiket, üdvösségükre tartozó kérdéseiket föltárják, és megbeszélgessék egymás között. Hiányzik az a lelki légkör, amelyben a szívek teljes bizalommal megnyílhatnak. Pedig ha nem értél rá meghallgatni valamikor régen kisleánykád panaszkodását, amikor összetört a hajasbabája, ne is várjad később, hogy hozzád vigye panaszát és bánatát, amikor összetörik a szíve! Van-e még egyáltalán hitbeli tekintélyünk a házunk népe előtt? Nem látnak-e bennünket túl közlelről ahhoz, és nem ismernek-e bennünket túlságosan jól ahhoz, hogy szép, erkölcsi prédikációink már régen elvesztették számukra a hitelüket.

Ha te majd úgy hiszel Krisztusban, hogy a házad népe a te szavadban, a te arcvonásodban, a te szeretetedben, megjelenésedben és szolgálatodban ráismer Jézusra, akkor ott az Élet Fejedelme lassan eluralkodik a házadban lévő többi lelkek felett is. Annak a Jézusnak, Aki hit által igazán él benned, nem tud sokáig ellenállni a házad népe sem!

Joó Sándor

TIM ALLEN SZÍVSZORÍTÓ TÖRTÉNETE

Tim Allen komikus és színész, nem fél attól, hogy mások előtt is felvállalja Istennel való elkötelezett kapcsolatát.

Tim Allen vicceiről és ezermester hobbijairól vált híressé, de van egy olyan oldala is, amit sokan még nem láthattak. Allen nem állítja, hogy tökéletes keresztény, viszont nagyon is úgy gondolja, hogy életének legmélyebb harcai vitték rá arra, hogy Krisztushoz forduljon. Allennek nem mindig volt könnyű. 11 éves volt, amikor édesapját elgázolta egy részeg sofőr. Ezután, Allen vádolni kezdte magát, hogy talán erősebben kellett volna imádkoznia, vagy aznap az édesapjával kellett volna lennie, így talán megakadályozhatta volna a halálát.

"Tudtam, hogy apám meghalt, de nem találtam kielégítő választ arra, hogy miért kellett meghalnia. Azonnali válaszokat akartam Istentől. 'Azt gondolod ez vicces? Azt gondolod ez szükséges?' Viharos kapcsolatom volt Alkotómmal." – nyilatkozta Allen egy 2012-ben adott interjújában.

Sok más hírességhez hasonlóan, Allen is függőségekkel és alkoholizmussal küzdött. Úgy érezte nem tud máshova fordulni, így az alkoholban és a kábítószerekben kereste a vigaszt. Allen élete drámai fordulatot vett 1978. október 2-án, amikor is 650 gramm kokain birtoklásáért letartóztatták. Bűnösnek ítélték kábítószer kereskedelem vádjával. Két év letöltendő után engedték szabadon a szövetségi börtönből.

Börtönből való szabadulását követően, a vígjátékokhoz fordult, ami bevallása szerint az életét mentette meg.

A Házi barkács című vígjátéksorozattal tért vissza, majd szerepet kapott a Disney által készített Téli trilógiában, a Faterok motoron című filmben és a Toy story trilógiában. Mindazáltal, még mindig nem tudott leszámolni sötét démonjaival.

"Évekig nem tudtam kibékülni Isten és a gyülekezet gondolatával" – mondta – "habár jártam gyülekezetbe, de állandóan cinikus voltam." Továbbra is kétes kapcsolata volt Istennel, de mégis arra törekedett, hogy ez igazabbá váljon.

"Akárki hozott létre, ez túl sok és túl furcsa lenne, ha véletlenül történt volna." – nyilatkozta – "ez biztosan nem véletlenül történt meg". Ma Istent "Az Építésznek" hívja.

"Mindig megkérdem Az Építészt, mit akarsz, mit tegyek? - mondta Allen – Tényleg megkérdem. De a válasza fel kell készülnöd." Kemény munka és sok hit által, Allen felajánlotta életét Krisztusnak. Hihetetlenül csodálatos látni mindazt, amit Isten cselekedett Tim Allen életében és rajta keresztül is. A Last Man Standing egyik legutóbbi epizódjában, Allen megtalálta a módját annak, hogy beleírja Jézus Krisztust a forgatókönyvbe.

Annak ellenére, hogy a hite miatt folyamatos támadások érik, a jelenet is alátámasztja, nem hajlandó elállni attól, hogy beszéljen róla. Több mint egy évtizede józan és ezzel a tapasztalattal a háta mögött, Allen már felhőtlenül élvezi a családjával, lányaival elöltött időt. Allen élete büszkélkedhet Isten megváltó kegyelmével és jóságával, és bizonyítja, hogy egy ember sem tud túl messzire kerülni Istentől még akkor sem, ha maga taszítja el, mert Allen is képes volt újra megtalálni Őt.

Forrás: beliefnet.com

Fontosak-e a MIÉRTek?

Nagyon sokszor azért mérgelődünk, mert folyton miérttekkal gyötörjük egymást: - Miért törted el a poharat? – Miért jöttél olyan későn haza? – Miért nem eszed meg a spenótot? – Miért főztél krumplifőzeléket, amikor bablevest ígértél?

Folyton tele vagyunk szemrehányós miérttekkal. Ingerült kérdésre pedig ingerült válasz érkezik, és így alakul ki dühös, szikrázó hangulat két ember között. Mikor ébredünk rá, hogy ki kellene már nőnünk a sok miérből. Helyette abból kellene kiindulni, ami éppen van. Tehát nem: „Miért törted el a poharat?”, hanem: „Vegyünk egy új poharat!” – és nincs vita. Miért helyett inkább a megoldás után kutassunk. Aztán rájöttem, hogy Jézus 2000 évvel ezelőtt pontosan ezt cselekedte.

Amikor pl. megállt Lévi asztalánál, nem azt kérdezte tőle: „Miért vagy te vámszedő zsidó létedre? Hát nem szégyelled magad?” – ehelyett azt mondja: „Jöjj, és kövess engem!” Semmi miért. Jézus mindig abból indul ki, ami van.

Megállt Zákeus fügefája alatt, és ugye kézenfekvő lenne a kérdés: „Miért ülsz a fügefán?” De csak ennyit mondott: „Szállj le hamar, ma nálad akarok lenni.”

Próbáljunk kiindulni az adott helyzetből: „Most mit lehet tenni?” Ne a miéretet kutasd, hanem megoldást keress a bajra! Életünkben mindig az legyen a kiindulópontunk, ami van, ahonnan elindulhatunk, szolgálhatunk szívvel, szeretettel, emberséggel, a mi Urunk Jézus Krisztus módján, mert Ő is így cselekedett.

Gyökössi Endre

Pecznyik Pál: Igazi karácsony

Harsog a rockzene,
csillognak a fények,
városok utcáin
nyüzsögnek a népek.
Karácsony közeleg,
szeretet ünnepe,
ajándékozással
van most a szív tele.
Ajándék gyermeknek,
ajándék szülőknek,

karácsony ünnepén
így tartják illőnek.
Otthonok dísze most
fényes karácsonyfa,
így készül a család
minden karácsonyra.
Ily módon ünnepel
karácsonyt a világ,
két napig tart, s aztán
elhervad, mint virág.

Igazi karácsony
- nem a fény,
csillogás! –
ott van, hol a szívben
élhet a Messiás!
Ott nem két napig van
szeretet és béke,
munkás napokon is
az a szívek éke.

Mi újság van (egy)házunk táján?

✿ Egyházmegyei közgyűlésen vett részt gyülekezetünk küldöttsége november 30-án Pápán. Polgárdi Sándor esperes úr beszámolt a mögöttünk álló félév eseményeiről, ezután Szemerei János, a Nyugati Evangélikus Egyházkerület püspöke a bemutatta egyházunk külföldi testvéregyházi kapcsolatait.

✿ Adventi estekre jártunk minden csütörtökön Várpalotára. Bakay Péter, Szilák-Túri Krisztina és Pablényi Edina lelkészek hirdették Isten igéjét.

✿ **ÜNNEPI ALKALMAINK:**

- December 22., advent 4. vasárnapja, istentisztelet 14:00 órakor a gyülekezeti teremben

- December 24., Szenteste, istentisztelet 18:00 órakor a templomban

- December 25., karácsony első napja, úrvacsorai istentisztelet 14:00 órakor a gyülekezeti teremben

- December 26., karácsony második napja, 14:00 órakor istentisztelet a gyülekezeti teremben

- December 29., vasárnap istentisztelet 14:00 órakor a gyülekezeti teremben

- December 31., óév esti istentisztelet 18:00 órakor a gyülekezeti teremben

- Január 1., újévi úrvacsorai istentisztelet 14:00 órakor a gyülekezeti teremben

✿ Gyermekszilveszterre várjuk a bibliakörös gyerekeket a parókiára december 30-án délután 4 órára. Lesz finom uzsonna, játék, és minden, ami szokott... és ami nem ...! ;-). A végén mindenkit autóval hazaviszünk. Kérünk benneteket, hogy FaceBookon jelezzétek, ott lesztek-e!

✿ Gyermekistentiszteletet ebben az évben már nem tartunk, a következő találkozás január 12-én, vasárnap 11 órakor lesz.

✿ **MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK ÁLDOTT, BÉKÉS, ÖRÖMTELI KARÁCSONYT KÍVÁNUNK!**

